II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/236

af 21. december 2020

om ændring af tekniske standarder i delegeret forordning (EU) 2016/2251 for så vidt angår tidspunktet for, hvornår visse risikostyringsprocedurer begynder at finde anvendelse med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ([1]), særlig artikel 11, stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ([2]) er det bl.a. fastsat, hvilke risikostyringsprocedurer, herunder de niveauer for og typer af sikkerhedsstillelse og adskillelsesordninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, som finansielle modparter skal have med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse for så vidt angår deres OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart. Ved delegeret forordning (EU) 2016/2251 gennemføres de internationale rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, som Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) og Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) er blevet enige om på globalt plan.

(2) Mange modparter indgår aftaler om fysisk afviklede valutaterminsforretninger og fysisk afviklede valutaswaps for at afdække deres risici i forbindelse med deres valutarisikoeksponeringer. I betragtning af disse aftalers specifikke risikoprofil og behovet for international reguleringsmæssig konvergens er det hensigtsmæssigt at begrænse den obligatoriske udveksling af variationsmarginer for disse aftaler mellem de mest systemiske modparter. Der bør indføres en permanent undtagelse for disse aftaler, når de indgås med parter, der ikke er institutter.

(3) Delegeret forordning (EU) 2016/2251 indeholder bestemmelser om en indfasning over en årrække, hvilket afspejler den gennemførelsesplan, der er vedtaget af BCBS og IOSCO. Denne indfasning har til formål at sikre international sammenhæng og dermed minimere mulighederne for regelarbitrage. Indfasningen har også til formål at lette en forholdsmæssig og effektiv gennemførelse af de pågældende krav ved at give modparterne tilstrækkelig tid til at tilpasse deres interne systemer og processer til de pågældende krav, afhængigt af modpartskategorien, typen af

([1]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

aftaler og tidspunktet for aftalens indgåelse eller nyordning. Endelig tager den indfasning, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251, hensyn til omfanget og niveauet af gennemførelsen af kravene vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse, som BCBS og IOSCO var nået til enighed om for andre jurisdiktioner, hvorved man undgår markedsfragmentering og sikrer lige vilkår for modparter, der er etableret i Unionen. Navnlig fastsætter delegeret forordning (EU) 2016/2251 mere tid for visse produkter, der ikke er omfattet af tilsvarende marginkrav i andre jurisdiktioner.

(4) BCBS og IOSCO har nu ændret deres tidsplan for gennemførelsen af kravene vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse til støtte for en smidig og velordnet gennemførelse af marginkravene på internationalt plan, navnlig eftersom mindre modparter ikke var i stand til at overholde den oprindeligt fastsatte frist. Desuden er der stadig tredjelande, hvor visse produkter ikke er underlagt tilsvarende marginkrav. Denne ændring af BCBS's og IOSCOs tidsplan for gennemførelse bør derfor afspejles i den indfasning, der er omhandlet i delegeret forordning (EU) 2016/2251.

(5) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESA'erne) har overvåget de fremskridt, som modparterne har gjort med gennemførelsen af initialmarginkravene for ikkecentralt clearede derivater. ESA'erne er klar over, at initialmarginkravene i den sidste fase af gennemførelsen for første gang vil finde anvendelse på et stort antal enheder. Til støtte for en smidig og velordnet gennemførelse af marginkravene på tværs af medlemmerne af BCBS og IOSCO og for at undgå markedsfragmentering bør fristen for gennemførelse af initialmarginkravene forlænges med endnu et år for modparter med en samlet gennemsnitlig notionel værdi af ikkecentralt clearede derivater på mellem 8 mia. EUR og 50 mia. EUR.

(6) ESA'erne har også overvåget indvirkningen af covid-19-udbruddet på de finansielle markeder, og navnlig med hensyn til de betydelige udfordringer, som covid-19 skaber for modparter, herunder ændret arbejdssted for personale og behovet for at fokusere ressourcer på risikostyring i forbindelse med den dermed forbundne markedsvolatilitet. Den ramme, som BCBS og IOSCO har udarbejdet, blev også ændret for at tage hensyn til disse virkninger af covid-19-udbruddet og for at udsætte gennemførelsen af initialmarginkravene. Denne ændring skal afspejles i tidsplanen for gennemførelse, som er fastlagt i delegeret forordning (EU) 2016/2251. En sådan yderligere forlængelse af fristen for gennemførelse af initialmarginkravene vil medføre, at modparter med en samlet gennemsnitlig notionel værdi af ikkecentralt clearede derivater på over 50 mia. EUR er underlagt initialmarginkravene fra den 1. september 2021, og modparter med et samlet gennemsnitligt notionelt beløb af ikkecentralt clearede derivater på over 8 mia. EUR er underlagt initialmarginkravene fra den 1. september 2022.

(7) Ved delegeret forordning (EU) 2016/2251 fastsættes en udskudt anvendelsesdato for de bilaterale marginkrav for ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler, der er indgået mellem modparter, som er en del af samme koncern, og hvor én modpart er etableret i et tredjeland, og den anden modpart er etableret i Unionen. Den udskudte anvendelsesdato var nødvendig for at sikre, at sådanne OTC-derivataftaler ikke var omfattet af de bilaterale marginkrav før vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012. Til trods for den indsats, der er gjort for at analysere jurisdiktioner i tredjelande, for hvilke en sådan gennemførelsesretsakt kan være berettiget, er der hidtil kun blevet vedtaget to sådanne gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 vedrørende ikkecentralt clearede OTC-derivattransaktioner. Anvendelsen af de bilaterale marginkrav for ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler bør derfor udskydes yderligere for at undgå de utilsigtede skadelige økonomiske konsekvenser, som udløbet af denne undtagelse vil få for EU-virksomheder.

(8) For at undgå en markedsfragmentering og sikre lige vilkår på globalt plan for modparter, der er etableret i Unionen, bør der også sikres international reguleringsmæssig konvergens med hensyn til risikostyringsprocedurer for andre OTC-derivatklasser, der ikke er underlagt tilsvarende marginkrav. I erkendelse af, at enkeltaktieoptioner og indeksoptioner i nogle jurisdiktioner ikke er underlagt tilsvarende marginkrav, og at det er usandsynligt, navnlig i

den nuværende situation, at disse jurisdiktioner inden for den nærmeste fremtid vil bevæge sig i retning af mere lovgivningsmæssig konvergens med hensyn til disse produkter, bør behandlingen af disse navnlig indfases yderligere. I kraft af denne yderligere indfasningsperiode bør der være tid til at overvåge den lovgivningsmæssige udvikling i andre jurisdiktioner og sikre, at der er indført passende krav i Unionen for at reducere modpartskreditrisici i forbindelse med sådanne aftaler, samtidig med at muligheden for regelarbitrage undgås.

(9) Det Forenede Kongerige blev pr. den 1. februar 2020 et tredjeland, og EU-retten vil ophøre med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige den 31. december 2020. Kravet i forbindelse med udveksling af sikkerhedsstillelse, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår over-the-counter(»OTC«)-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«), tager ikke højde for, at en medlemsstat træder ud af Unionen. De udfordringer, som parterne i en OTC-derivataftale, hvis modparter er etableret i Det Forenede Kongerige, står over for, er en direkte konsekvens af en begivenhed, der ligger uden for deres kontrol, og kan stille dem ringere i forhold til andre modparter i Unionen. I delegeret forordning (EU) 2016/2251 fastsættes der forskellige datoer for anvendelse af procedurerne for udveksling af sikkerhedsstillelse for ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler, afhængigt af kategorien af modparter, der er omfattet af disse aftaler. Modparter kan ikke forudse, hvad der kan ske med status for en modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, eller i hvilken grad denne modpart fortsat vil kunne gennemføre visse tjenesteydelser til modparter, der er etableret i Unionen.

(10) For at håndtere denne situation kan modparter evt. foretage en nyordning af aftalen ved at erstatte den modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, med en modpart i en medlemsstat. Før forordning (EU) nr. 648/2012 og delegeret forordning (EU) 2016/2251 fandt anvendelse, var modparter i OTC-derivataftaler, der ikke er clearet, ikke forpligtet til at udveksle sikkerhedsstillelse, og der var derfor ikke stillet sikkerhed for bilaterale handler, eller de blev sikret på frivillig basis. Hvis modparterne forpligtes til at udveksle sikkerhedsstillelse som følge af en nyordning af deres aftaler som reaktion på Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, kan det ske, at den anden modpart ikke kan tilslutte sig nyordningen. For at sikre et velfungerende marked og lige vilkår for modparter, der er etableret i Unionen, bør modparterne kunne erstatte modparter, der er etableret i Det Forenede Kongerige, med modparter i en medlemsstat, uden at være forpligtet til at udveksle sikkerhedsstillelse i forbindelse med disse nyordnede aftaler.

(11) Desuden bør modparterne have tilstrækkelig tid til at udskifte de modparter, der er etableret i Det Forenede Kongerige. Den dato, fra hvilken kravet om udveksling af sikkerhedsstillelse kan udløses for nyordning af disse aftaler, bør derfor udskydes.

(12) Delegeret forordning (EU) 2016/2251 bør derfor ændres.

(13) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESA'erne har forelagt Kommissionen.

(14) Ændringerne af delegeret forordning (EU) 2016/2251 er begrænsede tilpasninger af de eksisterende lovgivningsmæssige rammer i overensstemmelse med international udvikling. I betragtning af ændringernes begrænsede omfang og sagens hastende karakter vil det være uforholdsmæssigt, hvis ESA'erne skal gennemføre åbne offentlige høringer eller analyser af de potentielle omkostninger og fordele herved. ESA har dog anmodet om en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 37 i Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([3]), en udtalelse fra interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([4]), og en udtalelse fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([5]).

(15) Det er nødvendigt så hurtigt som muligt at give markedsdeltagerne retssikkerhed, så disse i tilstrækkelig grad kan forberede sig på at opfylde kravene i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis anvendelse vil blive berørt af nærværende delegerede forordning, navnlig med hensyn til de krav, for hvilke den gældende frist er nært forestående. Denne forordning bør derfor træde i kraft hurtigst muligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) 2016/2251

I delegeret forordning (EU) 2016/2251 foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes som artikel 31a:

»*Artikel 31a*

Behandling af fysisk afviklede valutaterminsforretninger og fysisk afviklede valutaswaps

Uanset artikel 2, stk. 2, kan modparterne i deres risikostyringsprocedurer fastsætte, at det ikke er påkrævet at stille og opkræve variationsmarginer for aftaler om fysisk afviklede valutaterminsforretninger og fysisk afviklede valutaswaps, hvis en af modparterne ikke er et institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (*), eller ikke ville kunne betragtes som et sådant institut, hvis det havde været etableret i Unionen.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).«

2) Artikel 35 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 affattes således:

»*Artikel 35*

Overgangsbestemmelser

De modparter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan fortsat anvende de risikostyringsprocedurer, som de har indført pr. 18. februar 2021, med hensyn til ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler, der er indgået eller nyordnet mellem den 16. august 2012 og de relevante datoer, fra hvilke nærværende forordning anvendes.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

De modparter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan også fortsat anvende de risikostyringsprocedurer, som de har indført pr. 18. februar 2021, med hensyn til ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler, der opfylder følgende betingelser:

a) de ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler, der er indgået eller nyordnet enten før de relevante datoer for anvendelse af denne forordning, jf. artikel 36, 37 og 38 i denne forordning, eller den 18. februar 2021, alt efter hvilken dato der kommer først

b) de ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler nyordnes udelukkende for at erstatte en modpart, der er etableret i Det Forenede Kongerige, med en modpart, der er etableret i en medlemsstat

c) de ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler nyordnes mellem den 1. januar 2021 og en af følgende datoer, alt efter hvilken dato der er den seneste:

i) de relevante anvendelsesdatoer, der er fastsat i artikel 36, 37 og 38 i denne forordning, eller

ii) den 1. januar 2022.«

3) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra e) affattes således:

»e) fra den 1. september 2021, hvis begge modparter har — eller tilhører koncerner, som hver har — ikkecentralt clearede derivater til en samlet gennemsnitlig notionel værdi på over 50 mia. EUR«.

ii) Følgende litra tilføjes:

»f) fra den 1. september 2022, hvis begge modparter har — eller tilhører koncerner, som hver har — ikkecentralt clearede derivater til en samlet gennemsnitlig notionel værdi på over 8 mia. EUR.«

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) fra den 30. juni 2022, såfremt der ikke er vedtaget nogen afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, vedrørende det relevante tredjeland«.

4) Artikel 37, stk. 3, litra a), affattes således:

»a) fra den 30. juni 2022, såfremt der ikke er vedtaget nogen afgørelse om ækvivalens i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 med henblik på nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, vedrørende det relevante tredjeland«.

5) Artikel 38, stk. 1, affattes således:

»1. Uanset artikel 36, stk. 1, og artikel 37, for så vidt angår alle ikkecentralt clearede OTC-derivataftaler, som er enkeltaktieoptioner eller indeksoptioner, finder artikel 36, stk. 1, og artikel 37 anvendelse fra den 4. januar 2024.«.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand